

Sygn. akt I KO 74/21

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w sprawie z zażalenia P. J.

na zarządzenie prokuratora delegowanego do Prokuratury Krajowej z dnia 6 października 2021 r. o odmowie przyjęcia zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o czyny z art. 231 § 1 k.k. i inne, sygn. akt PK XIV Ds. (...)

w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 grudnia 2021 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w O.

zawartego w postanowieniu z dnia 25 listopada 2021 r., sygn. akt II Kp (..)

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B..

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 listopada 2021 r., sygn. akt II Kp (...), Sąd Rejonowy w O., na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem przekazania sprawy z zażalenia P. J. na zarządzenie prokuratora delegowanego do Prokuratury Krajowej z dnia 6 października 2021 r., sygn. akt PK XIV Ds. (...), o odmowie przyjęcia zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o czyny m. in. z art. 231 § 1 k.k. innemu sądowi równorzędnemu. Wnioskujący Sąd wskazał, że zaskarżone przez P. J. zarządzenie dotyczy odmowy przyjęcia zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o czyn z art. 231 § 1 k.k., którego miał w ocenie skarżącego

dopuszczyć się bezpośredni przełożony sędziego referenta – Prezes Sądu Rejonowego w O. sędzia M. N..

W ocenie wnioskującego Sądu tego rodzaju sytuacja może stwarzać u postronnego obserwatora, przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w Sądzie Rejonowym w O. w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w O. jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Korzystanie z właściwości z delegacji przewidzianej ustawowo w przepisie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) – i jedynie w sytuacji, gdy zostanie wykazane, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia.

W niniejszej sprawie, istotnie, sprawa dotyczy sędziego, który jest służbowo przełożonym sędziów orzekających w Sądzie Rejonowym w O., a także osobą znaną z relacji prywatnych i koleżeńskich. Zostało to szczegółowo przedstawione w przedmiotowym wystąpieniu – wniosku.

Dla uniknięcia w takim wypadku zarzutów, które mogłyby rzutować na brak obiektywizmu i bezstronności przy rozpoznaniu sprawy, celowe jest, by była ona rozpoznana przez inny Sąd Rejonowy. Stanowisko takie jest zgodne z dotychczasową praktyką orzecniczą Sądu Najwyższego (vide: m. in. postanowienie z dnia 7 czerwca 2018 r., V KO 41/18, LEX nr 2506137). Mając na względzie zrozumiałą i przekonującą argumentację przedstawioną w uzasadnieniu wystąpienia sądu właściwego miejscowo i rzeczowo do rozpoznania wniesionego środka odwoławczego, uznać należało, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem rozpoznania sprawy do innego sądu równorzędnego. Nic nie stoi obecnie na przeszkodzie, aby sądem tym był Sąd Rejonowy w B.. Pozostaje on w stosunkowo bliskiej odległości od O., a jednocześnie znajduje się poza obszarem właściwości Sądu Rejonowego w O..

Z tych też względów orzeczono jak w sentencji.

